

socialdemokraterna

Socialdemokraterna visade sin bristande respekt för Sveriges riksdag och regering genom att samma klockslag som talman Allard slog klubban i bordet och hälsade riksdagsmännen välkomna åter efter juluppehållet, avhålla presskonferens i riksdagshuset.

Visserligen var det inget sk högtidligt öppnande med Konung och Drottning som Olof Palme och de ledande socialdemokraterna uteblev ifrån men de flesta riksdagsmännen liksom i stort sett hela regeringen var närvarande i kammaren. Budgetminister Mundebo överlämnade statsverkspropositionen till Talmannen och justitieminister Romanus kommittéberättelsen. Det kan inte ha varit någon tillfällighet att oppositionen hade utsatt sin presskonferens till precis kl 11 utan det får ses som ännu ett tecken på hur svårt socialdemokraterna har att i god demokratisk ordning acceptera valets utgång. Socialdemokraterna, de oersättliga, är fortfarande folkets företrädare!

Presskonferensen var också på många sätt en anti-konferens till det som samtidigt skedde i kammaren. Olof Palme öste sin galla över budgeten och över regeringen i största allmänhet. Allt som regeringen gör och gjort är uselt. Landet saknar politisk ledning. Situationen är svartare än svart. Olof Palme använde till fulländning sin vältalighet som demagog och kritiker.

Svårare blev det när en journalist ställde frågan Vad skulle Palme själv då göra? Svaret blev ett bleklagt: Investera oss ur problemen genom bl a nya strukturfonder och satsningar i den statliga industrin.

Presskonferensen gav en illustration till stämningläget inom socialdemokratin vå-

ren 1978. En god socialdemokrat är i dag ganska förtjust. Han tror att landets ekonomiska svårigheter kommer att ge socialdemokraterna valsegern 1979. Han tycker sig märka att de borgerliga får svika vallöfte efter vallöfte. Det är inte så sällan en moderat riksdagsman får en puff av en socialdemokratisk kollega i en korridor med en förfrågan om hur det nu känns att regera ihop med folkpartiet och centern och vad som blivit av de moderata löftena om skattesänkningar. Har det blivit så stor skillnad som Du trodde, undrar socialdemokraten.

Det är intressant att jämföra denna socialdemokratiska uppfattning med det budskap som föres ut av Aftonbladet. Dag ut och dag in attackerar den borgerliga regeringens åtgärder. Det är ingen hejd på allt vad den borgerliga regeringen gör för att sänka skatterna för företagen och kapitalägarna samtidigt som löntagarna missgynnas.

Den som enbart får sin information genom Aftonbladet måste i dag ha uppfattningen att en radikal omläggning av politiken skett efter valet 1976, att landets statsminister heter Bohman och att moderaterna är de som i stort sett styr Sverige. Det är inte utan att man skulle önska att de borgerliga väljare som redan i dag misströstar om den borgerliga regeringen en och annan dag skulle läsa Aftonbladet. De skulle bli uppmuntrade!

Om socialdemokraternas möjligheter till kritik är goda så är svagheten i deras sats-

to mera påtaglig när det gäller de konstruktiva förslagen. Fler statliga företag och fler statliga strukturfonder – vilken svensk blir 1978 glad över de beskedet? Vilken väljare tror överhuvudtaget i dag i sitt hjärta på den socialdemokratiska näringspolitiken? Börjar inte allt flera svenskar inse att det inte är mer byråkrati och fler statliga styrmedel som för oss ur krisen utan att det i stället är de enskilda människornas vilja till arbete och uppoffringar som nu är avgörande för den fortsatta välståndsutvecklingen?

Socialdemokraterna har vid valperiodens halvtid inte lyckats åstadkomma någon förnyelse av sin politik. Det är fortfarande Meidnerfonder, strukturfonder och statliga företag det handlar om. I de socialdemokratiska motionerna till riksdagen återkommer alla de gamla vanliga socialistiska kraven. Det är gott och väl att tala om forskning och utveckling, teknisk förnyelse och att satsa på framtiden som socialdemokratin nu börjat göra, men om man vägrar att satsa på det enda som kan åstadkomma detta, nämligen den enskilda människan, så blir fraserna tomma och utan verkan.

Här ligger den borgerliga regeringens chans. Borgerligheten är inte knuten till en ideologi som sätter byråkratin och kollektivet främst. De borgerliga kan söka skapa en ny samhällsanda där den enskildes initiativlust återigen ges utrymme. Och det är enda vägen ut ur de ekonomiska svårigheterna.

Margaretha af Ugglas